

τὴν ῥόδωνιαν σκοπός, ὅτε ὁ ἐν ἔτει 1799 ὑποστράτηγος καὶ διευθυντὴς τοῦ σώματος τῶν εὐελπίδων διορισθεὶς Φρειδερίκος Μαξιμιλιανὸς φὸν Κλίγγερ, φίλος τοῦ Γκαίτε, ἦλθεν εἰς τὸ Τσάρσκοε-Σελὸ καὶ ἐπισκεφθεὶς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς

κήπους παρετήρησε τὸν ἄσκοπον ἐκείνον σκοπὸν, καὶ ἔδωκε τὴν πρώτην ἀφορμὴν ὅπως ἐξετασθῇ τὸ πρᾶγμα καὶ ἀπολυθῇ ἐπὶ τέλους ὁ φρουρός, ὅστις ἐπὶ τεσσαράκοντα σχεδὸν ἔτη ἐφύλαττεν ὀλίγα ῥόδα.

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΑ ΕΠΙ ΥΨΗΛΩΝ ΟΡΕΩΝ.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα καλύπτει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἐν εἰδὲι ἀπεράντου, συνεχοῦς ὠκεανοῦ, ἡμεῖς δὲ οἱ ἄνθρωποι ζῶμεν ἐπὶ τοῦ πυθμένου τῆς ἀμετρήτου ταύτης ἀερώδους θαλάσσης. Περὶ τῶν συμβαινόντων ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων καὶ ὑψίστων στρωμάτων τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ὠκεανοῦ οὐδὲν ἀπολύτως γνωρίζομεν, τὰ δὲ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἀποτελοῦσι τὸν καιρὸν, παρουσιάζονται εἰς ὕψη, μὴ ὑπερβαίνοντα ποτὲ τὸ 1½ γερμανικὸν μίλιον. Ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων τούτων τῆς ἀτμοσφαίρας στρωμάτων αἰωροῦνται τὰ ἐλαφρὰ ἐκεῖνα πτεροειδῆ νέφη, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς οἱ προάγγελοι τῶν βροχῶν καὶ καταιγίδων. Τὰ νέφη ταῦτα συνίστανται ἐκ λεπτοτάτων κρυσταλλιδίων πάγου, σχηματιζομένων ἐκ τῶν πηγνυμένων ἀναθυμιάσεων τοῦ ὕδατος. Εἰς πολὺ κατώτερα στρώματα, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 3500 μέτρ., εὐρίσκονται αἰσυσσωρευμένοι νεφέλαι, αἵτινες φαίνονται εἰς τὸν ὀρίζοντα ὡς ἀπομακρυσμένα χιονοσκεπῆ ὄρη, καὶ αἱ μελανίζουσαι νεφελώδεις στοιβάδες αἵτινες καλύπτουσι μελαγχολικῶς τὸν ὀρίζοντα ἐν ὥρᾳ βροχῆς. Εἶναι φανερόν, ὅτι αἱ νεφέλαι αὗται καὶ τὰ αἶτια τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν καὶ τῆς βροχῆς λίαν ἀτελῶς δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι διὰ παρατηρήσεων γινομένων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι διὰ τῆς ἀκαμάτου αὐτῶν ἐπιμονῆς κατῴρθωσαν οἱ μετεωρολόγοι νὰ ἐξαγάγῃσι καὶ διὰ μόνων τῶν συνήθων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς παρατηρήσεων σπουδαῖα συμπεράσματα περὶ τῶν συμβαινόντων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων τῆς ἀτμοσφαίρας στρωμάτων, ἐν τούτοις ὅμως μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης ἔχουσιν αἱ μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις, αἱ γινόμεναι ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν νεφελῶν. Τοῦτο κατορθοῦται διὰ δύο τρόπων: πρῶτον διὰ τῶν ἀεροστάτων καὶ δευτέρον διὰ τῆς κατασκευῆς μετεωροσκοπείων ἐπὶ τῶν κορυφῶν ὑψηλοτάτων ὀρέων. Διὰ τῶν ἀεροστάτων ἐγένοντο ἤδη πράγματι σπουδαῖαι παρατηρήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήχθη ὅτι ἡ θερμότης τοῦ ἀέρος ἐλαττοῦται κατ' εὐθὺν λόγον πρὸς τὸ ὕψος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ στρώματος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως ἐν τοῖς ἀνωτάτοις στρώμασι τῆς ἀτμοσφαίρας οὐδεὶς νόμος κατωρθώθη ν' ἀνακαλυφθῇ διὰ τοῦ ἀεροστάτου. Ἀλλ' ἡ σπουδὴ τῶν

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ PIC DU MIDI.

οὐδενὸς ὑψηλοτέρου σημείου περιοριζομένη. Διὰ δημοσίας συνεισφορᾶς συνελέχθησαν τὰ μέσα πρὸς ἱδρυσιν μικροῦ τινοῦ οἰκίσκου μὲ τὰ ἀναγκαῖα μετεωρολογικὰ ἐργαλεῖα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Ὁ στρατηγὸς Nansouty, συνοδευόμενος ὑπὸ τινος βοηθοῦ, ἐγκατεστάθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1874 ἐν τῷ οἰκίσκῳ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Pic du Midi ὡς παρατηρητής. Μετ' οὗ πολὺ ἐφάνη ὅτι τὸ μέρος ἦτο ἀκατοίκητον ἐνεκα τῆς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ τούτου ὕψους ἐπικρατούσης κακοκαιρίας καὶ τῇ 11. Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους μεγάλοι ὄγκοι πάγου κατέστρεψαν τὰ παράθυρα τοῦ οἰκίσκου. Μέσα πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν παραθύρων δὲν εὐρίσκοντο ἐκεῖ ἐπάνω καὶ ἐπομένως ὁ ἄνεμος, ἡ χιών καὶ ὁ παγετὸς εἰσέδυνον εἰς τὸ οἶκον καὶ τὸ ψῆχος ἀνέβαινε διαρκῶς μέχρι — 18° K. Ὅπως διαφύγῃσι τὸν θάνατον, ἠναγκάσθησαν οἱ παρατηρηταὶ νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἐν τῇ μέσῃ τοῦ χειμῶνος τὴν φρικαλέαν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατάβασιν, ἣτις καὶ ἐπέτυχεν, ἀφοῦ ἀμφοτέροι οἱ δυστυχεῖς ἐπὶ 16 ὥρας περιεπλανῶντο εἰς τὰς παγετώδεις ἐρήμους τοῦ ὄρους μὲ διηνεκὴ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Τὸ ἀκόλουθον ὅμως θέρος ἐπανήλθον ἀμφοτέροι εἰς τὴν θέσιν των ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ παρετήρουν ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν καὶ

νόμων τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως ἔχει τὴν μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν κατανόησιν τῆς ὅλης κυκλοφορίας τῆς ἀτμοσφαίρας περὶ τὴν γῆν. Ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν πρόγνωσιν τοῦ καιροῦ μόνον διὰ τῆς σπουδῆς ταύτης δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν σὺν τῇ χρόνῳ καλητέραν καὶ ἀσφαλεστέραν βάσιν. Ἐνεκα τούτου οἱ Ἀμερικανοὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνήγειραν ἐπὶ ὑψηλῶν ὀρέων μετεωροσκοπεῖα καὶ ἱδρυσαν ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Οὐάσιγκτῶνος ἐν New-Hampshire καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Pikes Peak ἐν Κολοράδῳ, ἔχοντος ὕψος 4340 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, μόνιμους μετεωροσκοπικοὺς σταθμούς, ἐν οἷς γίνονται νυχθημερόν παρατηρήσεις.

Οἱ Γάλλοι συνέλαβον κατὰ πρῶτον ἐν ἔτει 1870 τὸ σχέδιον τῆς ἱδρύσεως μετεωροσκοπεῖου ἐπὶ τοῦ ὄρους Pic du Midi, ἔχοντος ὕψος 2877 μέτρ. Τὸ ὄρος τοῦτο ὑφύεται οὐχί μακρὰν τῆς πόλεως Bagnères de Bigorre ἐν τοῖς Πυρηναίοις ὡς ὑπερμεγέθους, ἐντελῶς ἀπομεμονωμένος πετρώδης ὄγκος, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῖου ἡ θέα εἶναι ἀπέραντος καὶ παντελῶς ἐλευθέρη, ὑπὸ

οὐδενὸς ὑψηλοτέρου σημείου περιοριζομένη. Διὰ δημοσίας συνεισφορᾶς συνελέχθησαν τὰ μέσα πρὸς ἱδρυσιν μικροῦ τινοῦ οἰκίσκου μὲ τὰ ἀναγκαῖα μετεωρολογικὰ ἐργαλεῖα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Ὁ στρατηγὸς Nansouty, συνοδευόμενος ὑπὸ τινος βοηθοῦ, ἐγκατεστάθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1874 ἐν τῷ οἰκίσκῳ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Pic du Midi ὡς παρατηρητής. Μετ' οὗ πολὺ ἐφάνη ὅτι τὸ μέρος ἦτο ἀκατοίκητον ἐνεκα τῆς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ τούτου ὕψους ἐπικρατούσης κακοκαιρίας καὶ τῇ 11. Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους μεγάλοι ὄγκοι πάγου κατέστρεψαν τὰ παράθυρα τοῦ οἰκίσκου. Μέσα πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν παραθύρων δὲν εὐρίσκοντο ἐκεῖ ἐπάνω καὶ ἐπομένως ὁ ἄνεμος, ἡ χιών καὶ ὁ παγετὸς εἰσέδυνον εἰς τὸ οἶκον καὶ τὸ ψῆχος ἀνέβαινε διαρκῶς μέχρι — 18° K. Ὅπως διαφύγῃσι τὸν θάνατον, ἠναγκάσθησαν οἱ παρατηρηταὶ νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἐν τῇ μέσῃ τοῦ χειμῶνος τὴν φρικαλέαν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατάβασιν, ἣτις καὶ ἐπέτυχεν, ἀφοῦ ἀμφοτέροι οἱ δυστυχεῖς ἐπὶ 16 ὥρας περιεπλανῶντο εἰς τὰς παγετώδεις ἐρήμους τοῦ ὄρους μὲ διηνεκὴ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Τὸ ἀκόλουθον ὅμως θέρος ἐπανήλθον ἀμφοτέροι εἰς τὴν θέσιν των ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ παρετήρουν ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν καὶ

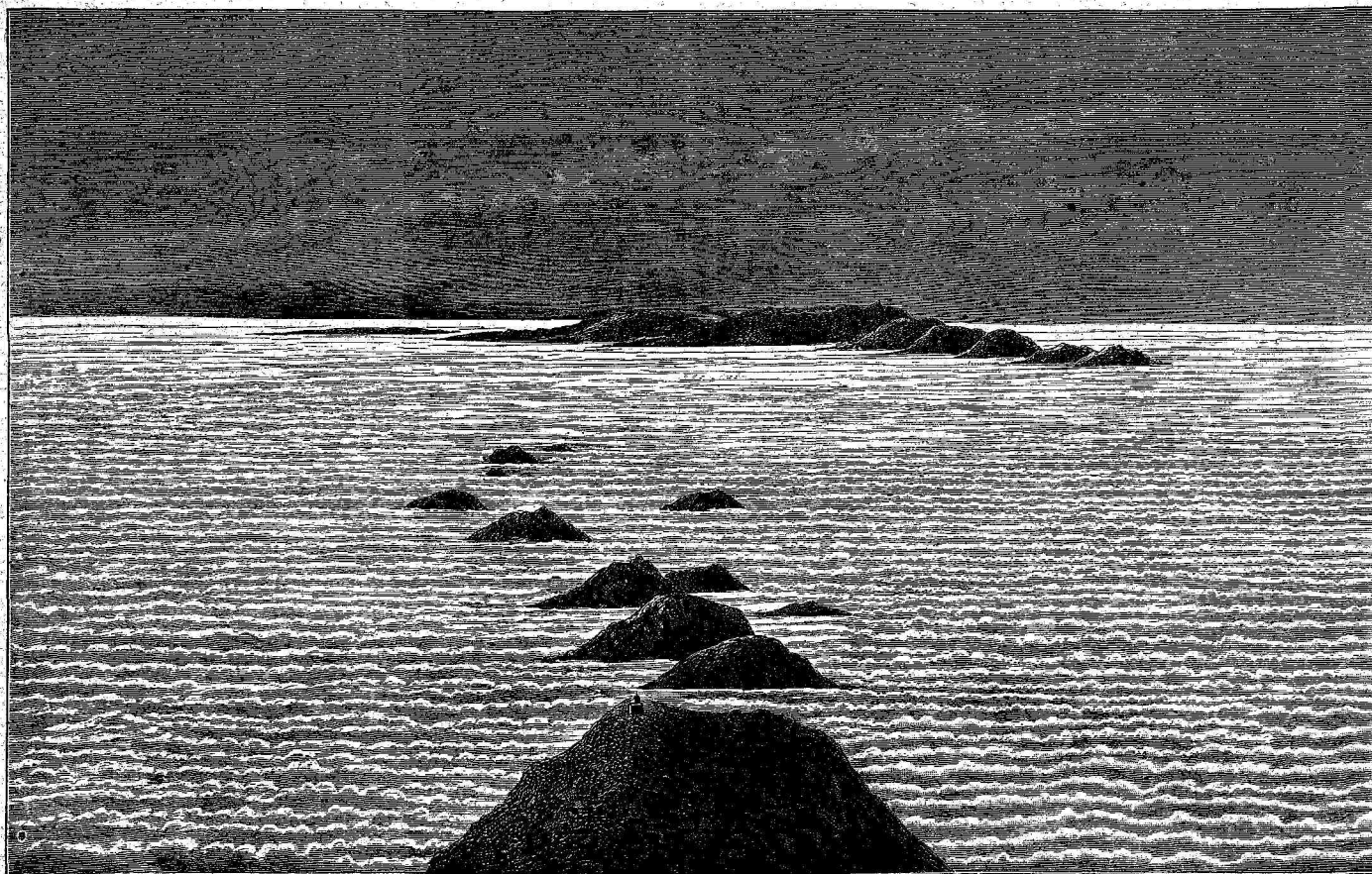
ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὰ μετεωρολογικὰ ἐργαλεῖα τῶν ἀλλὰ τὸν Ὀκτώβριον ἐκαλύφθη τὸ οἶκημα ὑπὸ μιᾶς χιονοστιβάδος καὶ ἐπῆλθεν ἐκ νέου ἡ διακοπὴ τῶν παρατηρήσεων.

Ἐν τούτοις ὁ στρατηγὸς Nansouty δὲν ἀπώλεσε τὸ θάρρος, ἀλλὰ συνέλεξε τῇ βοήθειά τῶν φίλων τῆς ἐπιστήμης τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς ἀνίδρυσιν νέου μετεωροσκοπείου, τὸ ὁποῖον τὴν φορὰν ταύτην συνεδέθη τηλεγραφικῶς μετὰ τῆς πόλεως Bagnères de Bigorre. Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν (ἐν σελίδι 337) παριστᾷ τὸ μετεωροσκοπεῖον τοῦτο κατὰ τινὰ ἱερογραφίαν τοῦ περιφήμου ἀεροναύτου Tissandier, ὅστις τὸ ἐπεσκέφθη ἐν ἔτει 1879.

Ἀφοῦ ἰδρῦθη ὁ μετεωρολογικὸς σταθμὸς ἐπὶ τοῦ Pic du Midi καὶ ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ κατεδείχθη καὶ ἀνεγνωρίσθη παρὰ πάντων, ἀπεφασίσθη ἀκολούθως ἐν Γαλλίᾳ, νὰ

μικρὰς δὲ ἀποστάσεις φαίνονται αἱ κορυφαὶ μικροτέρων ὄρεων, ἐνῶ ἀπωτέρω εἰς τὸ βάθος τῆς εἰκόνης βλέπομεν τὰ ὄρη Pic de Sancy καὶ Plomb de Cantal (ἔχοντα ὕψος 1886 μέτρων ἑκάτερον) ἀνακλύποντα ἐκ τοῦ νεφελώδους στρώματος ἐν σχήματι νήσων ὑψουμένων ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ νεφελώδους τούτου στρώματος εἶναι ὁμαλὴ καὶ ἐπίπεδος, ὅταν δὲ πνέῃ σφοδρὸς ἄνεμος, ὁμοιάζει ἐντελῶς πρὸς τεταραγμένην θάλασσαν. Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι μεθ' ὅλην τὴν σφοδρότητα τοῦ ἀνέμου ἡ ἐπιφάνεια αὐτὴ διατηρεῖ ἐν συνόλῳ τὸ αὐτὸ ὕψος.

Ἐν Αὐστρίᾳ ὑφίσταται μετεωροσκοπεῖον πρώτης τάξεως ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Obir εἰς ὕψος 2044 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Τὸ μετεωροσκοπεῖον τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐγίνοντο παρατηρήσεις ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1846, ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν ἐπιστή-

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ PUY DE DOME.

ἰδρῦθῇ καὶ ἕτερον μετεωροσκοπεῖον ἐπὶ ἄλλου καταλλήλου ὄρους. Ὡς τοιοῦτον ἐφαίνετο ἰδίᾳ τὸ ὄρος Puy de Dôme παρὰ τῷ Clermont, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου ἐκτίσθη μὲ δαπάνην 100,000 φράγκων ἀπὸ τοῦ 1873 μέχρι τοῦ 1878 σπερεόν, ὁλόκληρον οἰκοδόμημα. Τὸ κυρίως μετεωροσκοπεῖον συνίσταται ἐξ ἐνὸς στρογγύλου πύργου, ὑψουμένου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους· δεκαπέντε μέτρα κατωτέρω εἶναι ἐκτισμένη ἡ οἰκία, συνδεομένη μετὰ τοῦ πύργου δι' ὑπογείου σήραγγος (Tunnel). Ἡ θύρα ἀπὸ τοῦ μετεωροσκοπείου εἶναι ἐν γένει μεγαλοπρεπής, μοναδικὴ ὅμως εἶναι, ὅταν λευκὰ νέφη καλύπτουσι τὴν γῆν καὶ ἀποκρύπτουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ παρατηρητοῦ· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ὀφθαλμὸς δὲν βλέπει ἄλλο εἰ μὴ ἀπέραντον ὠκεανόν, ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὁποῖου προσέχουσιν ὡς νῆσοι αἱ κορυφαὶ τῶν γειτνιαζόντων ὄρεων.

Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν ἐν σελίδι 338 παριστᾷ λίαν ἐπιτυχῶς τὸ μεγαλοπρεπέστατον τοῦτο φαινόμενον τῆς συννεφώσεως. Εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τῆς εἰκόνης βλέπομεν τὴν κορυφὴν τοῦ Puy de Dôme καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸ μετεωροσκοπεῖον· εἰς

μὴν μόλις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1878, ἀφ' ὅτου μάλιστα ὁ διευθυντὴς Hain ἐκ Βιέννης, ὁ κορυφαῖος τῶν νῦν μετεωρολόγων, ἐφωδίασε τὸν ἐπὶ τοῦ Obir σταθμὸν μὲ αὐτομάτως λειτουργοῦντα ἐργαλεῖα. Διὰ τῶν ἐργαλείων τούτων σημειοῦνται αὐτομάτως ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις, ἡ θερμοκρασία, ἡ διεύθυνσις καὶ ἡ ἔντασις τοῦ ἀνέμου, καὶ ἡ διάρκειά τῆς ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα παρουσίας τοῦ ἡλίου, τοῦ παρατηρητοῦ περιοριζομένου μόνον εἰς τὸ νὰ παρατηρῇ τὰς σημειώσεις ταύτας τῶν ἐργαλείων καὶ νὰ προσέχῃ ὥπως μὴ διαταραχθῇ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν συσκευῶν.

Καὶ ἕτερον μετεωροσκοπεῖον ἀπέκτησεν ἐσχάτως (τὸ 1886), ἡ Αὐστρία ἐπὶ τοῦ ὄρους Sonnenblick, ἔχοντος ὕψος 3103 μέτρων. Ἡ ἀνίδρυσις τοῦ ὑψηλοτάτου τούτου τῶν ἐν Εὐρώπῃ μετεωροσκοπεῖων ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάματον ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα τοῦ ἱγνατίου Rojacher, ὅστις κατόρθωσε νὰ ὑπερνικήσῃ ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ τὰ φοβερὰ ἐμπόδια, ἅτινα παρουσίαζε τὸ φοβερόν καὶ δυσπρόσιτον ἐκεῖνο ὕψος. Ἐν τῷ μετεωροσκοπεῖῳ τούτῳ τοῦ Sonnenblick τὸ μέγιστον πῦχος κατὰ τὴν 9. Φεβρουαρίου 1887 ἦτο

— 32° K. ἡ δὲ μεγίστη θερμότης τῇ 5. Ἰανουαρίου ἦτο — 6,2° K. Ἡ μέση θερμοκρασία τῶν θερμῶν μηνῶν ἦτο + 0,3° K. (τοῦ Ἰουνίου — 1,4°, τοῦ Ἰουλίου + 1,2°, τοῦ Αὐγούστου + 1,0° K.)

Ἐν Ἑλβετία ὑπάρχει μετεωρολογικὸς σταθμὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Säntis εἰς ὕψος 2500 μέτρων. Ὁ ὑψηλότετος μετεωρολογικὸς σταθμὸς ἐν Γερμανίᾳ εὐρίσκεται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1883 ἐπὶ τοῦ ὄρους Wendelstein. Ἐν τέλει σημειοῦμεν

τοὺς κυριωτέρους μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ὕψους ἐκάστου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης: Sonnenblik 3103 μέτρα, Αἰτνα 2900 μέτρα, Pic du Midi 2877 μέτρα, Säntis 2500 μέτρα, Monte Cimone 2162 μέτρα, Hochobir 2044 μέτρα, Mont Ventrux 1960 μέτρα, Wendelstein 1860 μέτρα, Schaffberg 1776 μέτρα, Pic d'Aigal 1567 μέτρα, Puy du Dôme 1463 μέτρα, Ben Nevis (ἐν Σκωττίᾳ) 1418 μέτρα, Brocken 1141 μέτρα.

1. BENIAMIN ΑΡΡΙΣΟΝ, Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΣ (ἐν σελ. 327). Ὁ νέος πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς Βενιαμὶν Ἀρρίσον, ὁ εἰκοστὸς τρίτος πρόεδρος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς δημοκρατίας, ἐγεννήθη τῇ 20. Αὐγούστου 1833 ἐν τῇ πόλει North Bend, κειμένη εἰς ὀλίγων μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Cincinnati ἐν Ohio, υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Σκῳττ Ἀρρίσον. Ὁ πρόπαππος αὐτοῦ ἦτο εἰς ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ὑπέγραψαν τὸ πρωτότυπον κείμενον τῆς κηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας· ὁ πάππος αὐτοῦ ἦτο ὁ ἑννατος πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1841. Τὰς πρώτας αὐτοῦ σπουδὰς ἀποπερατώνσας ὁ Βενιαμὶν Ἀρρίσον ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ εἰσῆλθε δεκαπενταετῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης ἐν Ohio, ὁποῦθεν μετὰ τριετίαν εὐδοκίμους ὑποστὰς ἐξετάσεις μετέβη εἰς Κινκιννάτον. Ἐνταῦθα ἀφιερῶθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σπουδὴν τῆς νομικῆς ἐπιστήμης καὶ βραδύτερον εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, ὅπερ ἐξέλεξατο ὡς βιοποριστικὸν μέσον. Μόλις ἔλαβε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξασκεῖν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, μὴ ἔχων τὴν ἀπαιτουμένην ἡλικίαν μήτε τὰ ἀπαιτούμενα μέσα ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς ἰδίας του δυνάμεις στηριζόμενος ἀπεφάσισε νὰ νυμφευθῇ, ὅτε δὲ ἐνῆλξε γενόμενος προσεκτήσατο τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου τοῦ ἀμερικανοῦ πολίτου ἣν ἦδη ὁ Ἀρρίσον οἰκογενειάρχης. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος μετῴκησεν ὁ νεαρὸς δικηγόρος εἰς Ἰνδιανόπολιν, ἐνθα καὶ ζῇ μέχρι τῆς σήμερον. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἔζη ὁ Ἀρρίσον μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐν μετρίᾳ οἰκονομικῶς καὶ περιωρισμένῃ θέσει, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἀνέπτυξε τσαυτάς ἀρετάς καὶ τρῶσόν του ἑκτακτὸν ἱκανότητα, ὥστε ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἐκτήσατο μεγάλην φήμην καὶ περίβλεπτον θέσιν μετὰ τῶν δικηγόρων. Ὅτε ἐξερράγη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, συνέλεξε καθ' ὑποκίνησιν τοῦ διοικητοῦ Morton ἕνα λόχον καὶ ἐκστρατεύσας μετ' αὐτοῦ προήχθη τάχιστα ἀπὸ ἀνθυπολοχαγῶ μέχρι συνταγματάρχου, χωρὶς ὅμως νὰ τύχῃ τῆς εὐκαιρίας ν' ἀντιμετρηθῇ πρὸς τὸν ἐχθρόν. Μόλις τῇ 23. Ἰανουαρίου 1865 διέπρεψεν ἐν τινι συμπλοκῇ παρὰ τῷ Rasacea ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁ στρατηγὸς Hooker προήγαγεν αὐτὸν εἰς ὑποστράτηγον. Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ Ἀρρίσον ἦτο ἥμισυτα πολυμήκων καὶ ἀρειμάνειον, δι' ὃ καὶ προῦκάλει συχνάκις τὰς εἰρωνείας τῶν συναδέλφων του. Ἐχὼν εὐρυτάτους ὤμους, ἰσχυροὺς βραχίονας, βραχὺν λαιμὸν καὶ βραχεὰ σκέλη, κατὰ τὰ ἄλλα δὲ μικρὸς καὶ λεπτός ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἵππου του ὡς μικρὸν παιδίον. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἀπήλασε παρὰ τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ πλήρους ἐμπιστοσύνης. Τὰς ἐν τῇ στρατηγικῇ ἑλλείψεις του ἀνεπλήρωνε διὰ σπανίας ὀξυδερκείας ἐν τῇ δυσκολωτάτῃ ἐνίοτε τέχνῃ τῆς προνομῆς. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου ἐπιστρέψας ἀβλαβῆς εἰς Ἰνδιανόπολιν ἐπανελάβε τὸ δικηγορικὸν ἔργον. Μέχρι τοῦ 1868 διετέλεσε κυβερνητικὸς εισηγητὴς τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Ἰνδιανῆς πολιτείας, γενόμενος ἐν τῷ μετὰξὺ μέγας πολιτικός, ἐξασκῶν σπουδαιοτάτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ κόμματός του, τοῦδ' ὅπερ κατεδείχθη τῷ 1876, ὅτε προὔταθον ὑποψήφιός διοικητῆς, ἀφοῦ ὁ διοικητὴς Orth ἀπε-

σώρθη τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγώνος. Καὶ ἡττήθη μὲν ἐν τῇ ἀνταγωνισμῷ τούτῳ ὁ Βενιαμὶν Ἀρρίσον, ἐκτότε ὅμως ἔμεινεν ὡς ὁ ἐπιφανέστατος ἀρχηγὸς τοῦ κόμματός του καὶ τῷ 1880 ἐξελέγη γερουσιαστὴς τῆς ὁμοσπονδίας. Τὸ 1886 ὅμως, τοῦ κόμματος αὐτοῦ ἡττηθέντος ἐν ταῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς, ἀπώλεσε τὴν ἔδραν ἐν τῇ γερουσίᾳ, ἐν ᾗ διεκρίθη ὡς ὀξυνούστατος διαλεκτικὸς καὶ δεξιότατος ῥήτωρ.

2. Ο ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ. Εἰκὼν κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ C. Ravel (ἐν σελ. 331). „Πόῦς θὰ τελειώσῃ αὐτὴν τὴν εἰκόνα, ὅταν ἐγὼ ἀποθάνω; Τίς θὰ δυνήθῃ νὰ συλλάβῃ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἰδέαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐμπνευσιν, ὅψ' ἡς ἐγὼ ἐμφοροῦμαι, ὥστε ν' ἀποπερατώσῃ τὸ ἡμιτελές μου ἔργον; Ἄλλοι δύνανται νὰ ἐκτελέσωσιν ἄλλα ἔργα, ἴσως καλὴτερα καὶ τελειότερα, οὐχὶ ὅμως νὰ συμπληρώσωσι τὸ ἀτελὲς δημιούργημα ξένης φαντασίας. Ὅχι, δὲν θὰ ἀποθάνω, εἶνε ἀδύνατον ν' ἀποθάνω, πρὶν ἢ τελειώσω τὸ ἔργον μου.“ — Νομίζει τις ὅτι ἀναγινώσκει τὰς σκέψεις ταύτας ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἀσθενοῦς καλλιτέχνου, προσατενίζοντος μὲ ἀλαμπῇ καὶ τεθλιμμένα ὄμματα τὸ ἀτελὲς αὐτοῦ δημιούργημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοσοῦτον χρόνον ἐργάσθη μετ' ἀκαμάτου ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ, μέχρις ὅς ἡ ἐπελθοῦσα νόσος παρέλυσεν αὐτοῦ τὰς δυνάμεις. . . Ἐν τούτοις ὑπάρχει εἰσέτι ἐλπίς ἀναρρώσεως. Ἡ περιδεὴς σύζυγος δὲν θὰ γείνη ἀκόμη χήρα, οὐδὲ τὸ παῖζον κοράσιον θὰ μείνῃ ὀρφανόν, ἀν εἶνε πράγματι ὀρθὴ ἡ εἰκασία ἡμῶν ὅτι ὁ δημιουργὸς τῆς λαμπρᾶς ταύτης εἰκόνης, ὁ C. Ravel, ἐζωγράφησεν ἐνταῦθα πραγματικόν τι ἐπεισόδιον ἐκ τῆς ἰδίας πείρας, ἐκ τοῦ ἰδίου του βίου.

3. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΝ. Εἰκὼν ὑπὸ Willy Stöwer (ἐν σελ. 335). Τὸ εὐκομψον ταχυδρομικὸν ἀτμῶπιον ἐξέπλευσεν ἤδη τοῦ στομίου τοῦ Ταμέσιος, διευθυνόμενον πρὸς νότον. Ὁ καιρὸς ἦτο μέχρι τινὸς ὥραϊος, ἀλλ' αἰφνης ἐπέρχεται ἀπροσδόκητος μεταβολή, ὁ ἀνεμος ἐξασθενεῖται, καὶ μελανόλευκον τεῖχος ἐγείρεται περικαλύπτον πανταχόθεν τὸ πλοῖον ὡς πέπλος πυκνότητας. Ἐλήφθησαν ἤδη ὅλα τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέσα, ἡ ταχύτης τοῦ πλοίου ἡλαττώθη σημαντικῶς, ἀλλ' ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας διότι ἡ ὁμίχλη ὀλονεν συμπύκνυται.

Αἰφνης ἀκούονται διὰ μέσου τῆς ὁμίχλης ἐπιτακτικαὶ κραυγαί, αἱ ἐκατέρωθεν διδόμεναι διαταγαὶ τῶν πλοιάρχων δὲν προφθάνουσι νὰ ἐκτελεσθῶσιν . . . ἡ σύγκρουσις ἐπῆλθε καὶ τὸ πλοῖον ἀρχίζει ἤδη νὰ βυθίζεται βραδέως. Κραυγαὶ ἀπελπισμοῦ ἀντηχοῦσι πανταχόθεν ἐκ τῶν ὑδάτων καὶ σβέννυνται ἐν τῷ πατάγῳ καὶ τῷ βρασμῷ τῶν κυμάτων. Ἦδεν τὸ πᾶν ἡρεμῆ, καὶ μόνον τὰ ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐλαυνόμενα συντρίμματα, ὧν ἔχονται ἀπρίξ ἀνθρώπινοι μορφαί, μαρτυροῦσι περὶ τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς. Ὁ ἕτερος ὠκεάνειος κολοσσός, ὁ ἔχων τὸν πρόσθιον ἱστὸν τεθραυσμένον καὶ βεβλαμμένον τὰς προσθίους παρείας, καταβιβάζει τὰς λέμβους πρὸς σωτηρίαν ὅσον οἶον τε περισσοτέρων θυμάτων, ὅπως ἐξακολουθήσῃ ὡς τάχιστα τὸν δρόμον του εἰς τὸν πλησιέστατον σωτήριον λιμένα.